

ORIGINAL ARTICLE

MJSSH
Mullim Journal of
Social Science and Humanities

மொர்சியசில் தமிழ்மொழி கற்பித்தல்

[MORISIYASIL THAMIZHMOZHI KARPITTAL]

THE TEACHING OF TAMIL LANGUAGE IN MAURITIUS

உமா அழகிரி / Uma Allaghery *¹

¹ Department of Tamil Studies, Mahatma Gandhi Institute, Mauritius.

Email: u.allaghery@gmail.com

*Corresponding author

DOI: <https://doi.org/10.33306/mjssh/156>

Abstract

This paper describes the teaching of Tamil language in Mauritius at all levels from a historical perspective. The main sources of this paper were based on books and acquired experience in the teaching of Tamil. The essay is written in a descriptive mode and quantitative mode. The research shows that there are lots of problems and challenges in the teaching of Tamil in a diasporic country like Mauritius. It is very imperative to ponder on problems such as scarcity area, decrease in the number of students and examination results. Besides problems loaded syllabus, lack of support from parents are the few challenges that would be discussed in this paper and some solutions will be enumerated to curb those problems and challenges.

Keywords: Teaching and learning, curriculum, syllabus, textbook, creativity, teaching methods and teaching aids

ஆய்வுச் சாரம்

மொர்சியசில் தமிழ்மொழி கற்பித்தல் கிட்டத்தட்ட அறுபத்தைந்து ஆண்டுகளாக நிகழ்ந்து வருகிறது. இது பல நிலைகளைக் கடந்து தற்போது பல்கலைக்கழகத்தில் கற்பிக்கப்படுகிறது. தமிழ்மொழியையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் நிலைநாட்டுவதற்குத் தமிழ்மொழி இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிக்கப்படுகிறது. மூதாதையர் மொழியான தமிழ்மொழி கற்பித்தல் ஒரு வரலாற்றுப் பார்வையுடன் இக்கட்டுரையில் விளக்கப்படும். தமிழ்மொழி கற்பித்தலில் மாணவர்களின் தொகை, தேர்வு முடிவுகள், வேலையின்மை, பாடத்திட்டத்தின் சுமை, பெற்றோரின் ஆதரவு இன்மை முதலிய சிக்கல்களும் அறைகூவல்களும் தீர்வுகளும் காண்பது இவ்வாய்வின் நோக்கமாக அமைகிறது. இக்கட்டுரை மொர்சியசில் தமிழ்மொழி கற்பித்தல் பற்றியது. இப்பணிக்குப் பண்பு சார் நூலக ஆய்வும் வரலாற்றியல் முறை, விளக்கமுறை மற்றும் பகுப்பாய்வு முறை ஆய்வும் பின்பற்றப்படுகின்றன.

கருச்சொற்கள்: கற்றல் - கற்பித்தல், கல்வித்திட்டம், பாடத்திட்டம், பாடநூல், மொழி வளம், மொழித் திறம், படைப்பாற்றல் திறன், கற்பித்தல் முறைகள், கற்பித்தலுக்கான கூறுகள், துணைக்கருவிகள்.

This article is licensed under a Creative Commons Attribution-Non Commercial 4.0 International License

Received 13th June 2021, revised 19th July 2021, accepted 30th July 2021

முன்னுரை

ஒரு மனிதனுடைய வாழ்வில் கல்வி ஒரு முக்கியமான கூறாக விளங்குகிறது. நாம் நம் நாள் முழுதும் கல்வி பெற்றுக்கொண்டே வருகிறோம் என்று கூறுவதில் ஐயமில்லை. கல்வி அழியாத ஒரு செல்வம் ஆகும். இதைப் பல முறைகளில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். கல்வியின் முக்கியத்துவத்தையும் இன்றியமையாமையையும் பற்றி நாலடியார், திருவள்ளுவர், காந்தி அடிகள், பாரதியார், பாரதிதாசன் போன்றோர் தங்கள் கருத்துகளை வெளிப்படுத்தினார்கள். பள்ளி, பல்கலைக்கழகம் போன்ற நிறுவனங்களில் கல்வி பெறுவது உயரியது. அவ்வகையில் கற்பித்தலும் கற்றலும் முக்கிய இடங்கள் பெற்று வருகின்றன.

மொரீசியசில் கற்பித்தலுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. நாட்டின் தேவை, நாட்டின் வளர்ச்சி, பொருளாதார வளர்ச்சி, சிறந்த குடிமகனாக வளர்ப்பது போன்றவை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு கல்வித்திட்டம் தயாரிக்கப்படுகிறது. இக்கட்டுரையில் தமிழ்மொழி கற்பித்தல் ஒரு வரலாற்று நோக்குடன் விளக்கப்படுகிறது. தமிழ்மொழி கற்பித்தலுக்குப் பயன்படுகின்ற துணைக்கருவிகள், மாணவர்களுடைய தொகை, தமிழ்மொழி கற்பித்தலின்போது ஏற்படும் சிக்கல்களும் அறைகூவல்களும் தீர்வுகளும் ஆராயப்படுகின்றன.

மொரீசியசில் தமிழ்மொழியின் நிலை

மொரீசியசில் தமிழ்மொழி மூதாதையர் மொழி எனப்படுகிறது (Rajaram, 1991)¹. தொடக்கக் காலத்தில் தமிழர்களுக்குத் தாய் மொழியாக விளங்கிய தமிழ்மொழி காலப்போக்கில் பல காரணங்களால் இரண்டாம் மொழியான தகுதி பெற்றுள்ளது. எதிர்காலத்தில் அன்னிய மொழியாக விளங்கும் நிலை வரும் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்கத்தக்கது. தொடக்கநிலைப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி, மாலைப் பள்ளி, தனியார் பள்ளி, பல்கலைக்கழகம், கோவில் ஆகிய இடங்களில் தமிழ்மொழி இடம்பெறுகிறது. தொலைக்காட்சி மற்றும் வானொலியில் தமிழ்மொழி தொடர்பான செய்திகளும் நிகழ்ச்சிகளும் காட்டப்படுகின்றன. ஒரு சில வீடுகளில் உறவு முறைப் பெயர்களோடு பண்பாட்டுச் சொற்களான தாம்பாளம், செம்பு, குத்துவிளக்கு, காவடி, கோவில், வேட்டி, பாயசம், பொங்கல் முதலியவை இன்னும் வழக்கில் உள்ளன.

மொரீசியசு தமிழ்க் கோவில்கள் கூட்டிணைப்பு, மொரீசியசு தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையம், தமிழ் பேசுவோர் ஒன்றியம், தமிழ் ஐக்கியச் சங்கம் முதலிய சமூகப் பண்பாட்டுச் சங்கங்களும் தமிழ்மொழியையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் பேணிக் காத்து வருகின்றன. மொரீசியசில் தமிழ்மொழியைவிட தமிழ்ப் பண்பாடே மேலோங்கி இருக்கிறது. அதாவது தமிழ்மொழியைவிட

அதிக முக்கியத்துவம் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்குத் தரப்படுகிறது. மொரீசியசில் தமிழ்மொழியும் தமிழ்ப் பண்பாடும் இரண்டற கலந்து உள்ளது.

மொரீசியசில் தமிழ்மொழி கற்பித்தல் - ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மொரீசியசுக்கு வந்த தமிழர்களும் 1835ஆம் ஆண்டிலிருந்து மொரீசியசில் குடியேறிய தமிழர்களும் படிப்பறிவு உள்ளவர்களாக இல்லை. அவர்கள் கல்வி அறிவு பெற விரும்பவில்லை. அக்காரணங்கள் பின்வருமாறு:

திரைகடலோடித் திரவியம் தேடும் எண்ணத்துடன் மட்டுமே தமிழர்கள் மொரீசியசுக்கு வந்ததைக் குறிப்பிடலாம். குடியும் குடித்தனமும் இங்கு வாழும் நோக்கத்துடன் இக்குடிபெயர்வு நடைபெறவில்லை. மனைவி, மக்கள், குடும்பம் என்ற நிலையான வாழ்க்கையில்தான் கல்வியின் தேவை அதிகமாக உணரப்படும். எனவே பொருள் ஈட்டி மீண்டும் தாயகம் திரும்பும் எண்ணத்துடன் வந்த தமிழர்கள் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கவில்லை (Rajaram, 1991)¹.

மொரீசியசில் தமிழர் குடியேற்றத்துக்கு முன் கிரியோல் என்ற வட்டார மொழி வழக்கில் இருந்தது. தமிழர்கள் தோட்ட உரிமையாளர்களிடம் உறவாடக் கிரியோலைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலை இருந்தது.

வாழ்க்கை சிறப்பாக அமையும் என்ற ஆசை வளர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் அதிகமாகச் சிரமப்பட்டார்கள். தோட்ட உரிமையாளர்களுடைய கட்டுப்பாட்டில் இருந்தார்கள். அதனால் அவர்கள் அஞ்சி வாழ்ந்தார்கள்.

பொருளாதாரத்தை வளர்த்துக்கொள்வதே ஒழிய பொதுக்கல்வி முறையை வகுக்க அக்காலத்து ஆட்சியாளர்கள் வழி அமையவில்லை. தமிழகத்திலிருந்து குடிபெயர்ந்தவர்களிடம் மொழி அறிவும் பக்தி நெறியும் இருந்தன. அதனால் அவர்கள் சொந்த முயற்சி எடுத்துத் திண்ணைப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்தார்கள். வாத்தியார்கள் மாலை நேரத்தில் தமிழ்மொழி, கணிதம் மற்றும் நாடகம் ஆகியவற்றில் ஆர்வம் காட்டி மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

மொரீசியசு கல்வி வரலாற்றில் 1850ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1900ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலம் குறிப்பிடத்தக்க காலமாகும். 1854ஆம் ஆண்டில் ஆளுநர் ஹிக்கின்சன் எழுதியுள்ள குறிப்புரையின் அடிப்படையில் கல்வியை முறையாகப் பெற வழி கோலினார். இதன் அடிப்படையில் போட்லூயி என்னும் தலைநகரத்தில் தமிழ்ப் பள்ளி ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் மதமாற்றம் என்ற சிக்கல் நேர்ந்தபோது அது தொடர்ந்து இயங்கவில்லை. 1856ஆம் ஆண்டில் போட்லூயிசில் மீண்டும் தமிழ்ப் பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1857ஆம் ஆண்டில் கட்டாயக்கல்விச் சட்டம் இங்கிலாந்து அரசியால் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது (Napal Dayachand, 1984)². எனினும் இதை அமல்படுத்துவதில் பல தடைகள் ஏற்பட்டதால் 1964ஆம் ஆண்டில் போட்லூயி, மைபூர், பாம்பிளெமுசு ஆகிய இடங்களிலுள்ள அரசு பள்ளிகளில் தமிழ்மொழி கற்பிக்கப்பட்டது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்குத் தொடர்ச்சியாக இருபத்தாறு பள்ளிகளில் தமிழ், இந்தி, உருது, மராட்டி ஆகிய கீழை மொழிகள் கற்பிக்கப்பட்டன. அப்போது பதினைந்து அரசு பள்ளிகளும் பதினொன்று அரசு மானியம் பெற்றுள்ள பள்ளிகளும் இயங்கின.

அக்காலத்து ஆட்சியினர் குறிப்புரைகளின் தேவைகளை நிறைவேற மொரீசியசில் தொடர்ச்சியாகத் தமிழ்க் கல்வி புகட்ட வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. ஆனாலும் பல திண்ணைப் பள்ளிகள் நாடெங்கிலும் நடத்தப்பட்டன. அக்காலத்தில் திண்ணைப் பள்ளிகள் கிட்டத்தட்ட பதினைந்துக்கு மேல் இருந்தன (Ganesan, Ponnusamy, 1980)³.

1920களிலும் முப்பதுகளிலும் தமிழகத்திலிருந்து குடியேறிய வணிகர்களின் ஆதரவுகளால் போடலூயிலும் வேறு இடங்களில் உள்ள கோவில்களிலும் சில தமிழ்ப் பள்ளிகள் நிறுவப்பட்டன. இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் பொறுப்பில் சில பள்ளிகள் இருந்தன. 1934ஆம் ஆண்டில் திரு பெருமாள் சுப்பிராயன் பல பள்ளிகளில் பணி புரிந்து வந்தார். அவரைப் போல் வடிவேல் செல்லன், சுப்பையா முதலியார், திரு ச. விநாயகம் பிள்ளை, சிவலிங்க நாராயணப் பிள்ளை முதலியோரும் தமிழ்மொழி கற்பிப்பதில் ஈடுபாடு காட்டினர்.

1954ஆம் ஆண்டில் கீழைமொழிக் கல்வியில் சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டதால் தமிழ்க் கல்வி சில இடங்களில் முழு நேரத் தமிழ் வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன. 1934ஆம் ஆண்டில் ஆறு தமிழாசிரியர்கள் நியமனம் பெற்றனர். அப்போது ஏறத்தாழ பதினான்கு பள்ளிகளில் தமிழ்மொழி கற்பிக்கப்பட்டது. இப்பள்ளிகளில் ஏறக்குறைய ஆயிரத்துப் பதினைந்து மாணவர்கள் தமிழ்மொழியைக் கற்றார்கள். அரசு ஏற்படுத்திய பள்ளிகளில் மட்டுமின்றிக் கோவில் சங்கங்களின் மூலமாக மாலைப் பள்ளிகளும் நடத்தப்பட்டன.

ஆசிரியர் பற்றாக்குறை இருந்ததால் தமிழ்மொழியில் ஆர்வமுள்ள சிலர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயிற்சி பெற்றனர். திரு மாணிக்கம் தங்கணமுத்து என்பவருடைய முயற்சியினால் தமிழ் நாடு தமிழ்மொழியைப் படிக்க உதவித் தொகை அளித்தது. இதன் வாயிலாகப் பலர் உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு முடிந்ததும் தமிழகத்தில் மேற்படிப்பு தொடர்ந்து செய்ய முடிந்தது. அவர்களுள் பேராசிரியர் அருணாசலம் புட்பரதம் என்பவர் ஒருவர் ஆவார். அவர் மேற்படிப்பு முடித்து மொரீசியசு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் பணியாற்றித் தொடக்கநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தார். ஆசிரியர் எண்ணிக்கை பெருகியிருந்ததால் பல பள்ளிகளில் முழு நேரத்தில் தமிழ்மொழி தொடக்கநிலைப் பள்ளிகளில் கற்பிக்கப்பட்டது.

தொடக்கநிலைப் பள்ளிகளில் தமிழ்மொழி கற்பித்தல்

1968ஆம் ஆண்டில் மொரீசியசு விடுதலை அடைந்தது. அப்போது கீழைமொழிக் கல்விக்கு இன்னும் உயர்வும் சலுகையும் கிடைத்தன. 1980ஆம் ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 175 பள்ளிகளில் 218 முழு நேரத் தமிழாசிரியர்கள் பணி புரிந்தார்கள். தற்காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 210 தமிழாசிரியர்கள் மாணவர்களுக்குத் தமிழ்மொழி கற்பித்து வருகிறார்கள். அவ்வாசிரியர்களுள் ஒரு சிலர் முழு நியமனம் இல்லாமல் தற்காலிக ஆசிரியர்களாக விளங்குகிறார்கள். ஆசிரியர்களைக் கண்காணிப்பு செய்வதற்கு தமிழ் மேற்பார்வையாளர்கள் கல்வி அமைச்சகம் அளவில் பணி ஆற்றி வருகிறார்கள். தொடக்க நிலைப் பள்ளிகள் நான்கு தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. அவ்வகையில் ஏறத்தாழ ஆறு மேற்பார்வையாளர்கள் நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழ்மொழி கற்பித்தல்

எண்பதுகளில் மகாத்மா காந்தி உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழ்மொழி கற்பிக்கப்பட்டது. மற்ற அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உயர்நிலைக் கல்வி இருக்கவில்லை. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் சொல்லிக்கொடுக்க ஆசிரியர்கள் இருக்கவில்லை என்பது அதன் காரணம் ஆகும். 1993ஆம் ஆண்டில் தமிழியலில் பட்டய வகுப்பு நடத்தப்பட்டது. முதன்முதலில் நடத்திய இப்பட்டய வகுப்பில் பன்னிரண்டு பேர் சேர்ந்தார்கள். மகாத்மா காந்தி நிறுவனம் எடுத்த இம்முயற்சி பெரிதும் பாராட்டுக்குரியது. இப்படிப்பை முடிப்பதால் 1998ஆம் ஆண்டில் உமா அழகிரி, கார்திகையன் மாணிக்கம், ஜெயலட்சுமி மொரி, மாணிக்கம் அருணாசலம் போன்றோர் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்ற நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள். அவ்வகையில் நாட்டளவில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழ்மொழி கற்பிக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. காலப்போக்கில் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை பெருகியது.

தமிழியலில் இளங்கலைப் பகுதி நேர வகுப்பு

1999ஆம் ஆண்டில் தமிழியலில் இளங்கலைப் பகுதி நேர வகுப்பு மகாத்மா காந்தி நிறுவனத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அவ்வகுப்பில் பத்து உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் சேர்ந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு ஐந்து குழுக்கள் இளங்கலைப் பகுதி நேர வகுப்புகளில் சேர்ந்து இளங்கலைப் பட்டம் பெற்றார்கள். அவர்களுள் பெரும்பாலோர் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களாக விளங்குகிறார்கள். இக்காலத்தில் கிட்டத்தட்ட எழுபத்தைந்துக்கு மேல் ஆசிரியர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அவர்கள் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், மகாத்மா காந்தி நிறுவனத்து உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், தனியார் பள்ளிகளிலும் பணி புரிந்து வருகிறார்கள்.

மாலைப் பள்ளிகளில் தமிழ்மொழி

தமிழ்மொழிக் கல்விக்கு உறுதுணையாக விளங்கின மாலைப் பள்ளிகளே என்பது கண்கூடு. தொடக்கக் காலத்தில் வாரத்தில் இரண்டு நாட்கள் மட்டும் மாலைப் பள்ளிகள் நடத்தப்பட்டன. காலப்போக்கில் மாணவர்களுடைய ஓய்வு நேரத்தைப் பொருட்டுச் சனி அல்லது ஞாயிற்றுக்கிழமையில் மாலைப் பள்ளிகள் கோவில் வளாகத்தில் அல்லது அரசு தொடக்கநிலைப் பள்ளிகளில் நடத்தப்படுகின்றன. மாலைப் பள்ளிகளுக்குச் செல்கின்ற மாணவர்களுக்கும் தேர்வு நடத்தப்படும். இத்தேர்வுகளை நடத்த இரண்டு அமைப்புகள் இருக்கின்றன. அவை அகில மொரீசியசு தமிழ்த் தேர்வுக் குழு மற்றும் தமிழ்க் கல்வி மன்றம். அகில மொரீசியசு தமிழ்த் தேர்வுக் குழுவின் கீழ் கிட்டத்தட்ட 30 தமிழ்ப் பள்ளிகள் இயங்கி வருகின்றன. நாட்டில் எங்கும் இயங்கி வருகின்ற பள்ளிகளில் ஐந்நூறு தமிழ் மாணவர்கள் படித்து வருகிறார்கள். தமிழ்க் கல்வி மன்றத்தின்கீழ் 45 தமிழ்ப் பள்ளிகள் இயங்குகின்றன. கிட்டத்தட்ட எழுநூறு மாணவர்கள் மாலைப் பள்ளிகளில் சேர்ந்து தமிழ்மொழியைப் பயின்றுவருகிறார்கள். அரசு தொடக்கநிலை மற்றும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளைத் தவிர மொத்தமாக ஆயிரத்து இருநூறு மாணவர்கள் மாலைப் பள்ளிகளிலும் தமிழ்மொழியைப் படித்து வருகிறதைப் போற்றத்தக்கது.

தமிழியலில் இளங்கலை முழு நேர வகுப்பு

தமிழியலில் இளங்கலை முழு நேர வகுப்பு மகாத்மா காந்தி நிறுவனத்தில் 2009ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. அவ்வாண்டு முதல் இன்றுவரை இளங்கலை வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. இம்மாணவர்களுள் பலர் தொடக்கநிலை மற்றும் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களாகப் பணி ஆற்றி வருகிறார்கள். அவர்களுள் ஒரு சிலர் முதுகலை வகுப்பு அல்லது முதுநிலைக் கல்வியியல் சான்றிதழ்ப் பயிற்சி வகுப்பில் (Post Graduate Course in Education) சேர்ந்து மேற்கொண்டு படித்து வருகிறார்கள். 2010ஆம் ஆண்டு தொடங்கி இன்று வரை உள்ள மாணவர் தொகை பின்வரும் அட்டவணையில் காண்க. மொத்தமாக 72 மாணவர்கள் தமிழ்மொழியை விரும்பிப் படித்து வருகிறார்கள். அவர்களுள் அதிகமாகவே பெண்கள் என அறிய முடிகிறது.

அட்டவணை1

தமிழ் இளங்கலை வகுப்பு மாணவர்களுடைய தொகை

முழு நேரத் தமிழ் வகுப்பு	மாணவர் எண்ணிக்கை	பெண் எண்ணிக்கை	ஆண் எண்ணிக்கை
BA (Hons) Tamil (2010-2013)	4	4	Nil
BA (Hons) Tamil (2011-2014)	7	7	Nil
BA (Hons) Tamil (2012-2015)	5	5	Nil
BA (Hons) Tamil (2013-2016)	11	9	2
BA (Hons) Tamil (2014-2017)	8	5	3
BA (Hons) Tamil (2015-2018)	9	9	Nil
BA (Hons) Tamil (2016-2019)	2	2	Nil
BA (Hons) Tamil (2017-2020)	8	8	Nil
BA (Hons) Tamil (2018-2021)	6	6	Nil
BA (Hons) Tamil (2019-2022)	6	5	1
BA (Hons) Tamil (2020-2023)	6	5	1
மொத்தம்	72	65	7

(தமிழ்த் துறை, 2021)⁷

தொடக்கநிலைப் பள்ளிகளில் தமிழ்மொழியைக் கற்பிப்பதற்குத் தமிழாசிரியர் பயிற்சி மாணவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டுகளாகப் பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது. அதே வேளையில்

வாரத்தில் ஒரு முறை அவர்கள் வகுப்புகளில் கற்பிக்கப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இதற்குத் தமிழ் வகுப்பு ஆசிரியர் உறுதுணையாக இருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்களுடைய கற்பிக்கும் முறை, நடத்தை, பயன்படுத்தும் துணைக்கருவிகள் முதலியவை கவனிக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் இப்பயிற்சியில் தேர்ச்சி பெற்ற பிறகு பள்ளியில் ஓர் ஆண்டாகப் பணி புரிந்துகொள்வார்கள். ஓர் ஆண்டுக்குப் பிறகுதான் அவர்களுடைய நியமனம் செய்யப்படும். பன்னிரண்டாம் தரம், தமிழியல் பட்டயம், தமிழியல் இளங்கலைப் பட்டம், முதுநிலைக் கல்வியியல் சான்றிதழ்ப் பயிற்சி வகுப்பு முதலியவற்றை முடிந்துவிட்டவர்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்ந்தவர்களாக விளங்குகிறார்கள். பத்து ஆண்டுக்கான தமிழாசிரியர் பயிற்சி மாணவர் தொகை காண்க:

அட்டவணை 2

ஆசிரியர் பயிற்சி மாணவர்களுடைய தொகை

ஆசிரியர் பயிற்சி வகுப்பு	மாணவர் எண்ணிக்கை	பெண் எண்ணிக்கை	ஆண் எண்ணிக்கை
TDP (2010-2012)	11	10	1
TDP (2011-2014)	20	19	1
TDP (2013-2015)	15	11	4
TDP (2016-2018)	21	19	2
TDP (2018-2020)	10	8	2
TDP (2018-2020)	3	2	1
TDP (2019-2021)	8	6	2
TDP (2020-2022)	1	1	Nil
மொத்தம்	89	76	13

(தமிழ்த் துறை, 2021)⁷

தமிழ்மொழி கற்பித்தலுக்கான கூறுகள்

மொர்சியசில் தமிழ்மொழியைக் கற்பிக்கப் பல கற்பித்தலுக்கான கூறுகள் உள்ளன. அவை கல்வித்திட்டம், பாடத்திட்டம், பாடநூல், ஆசிரியர் கையேடு, துணைக்கருவிகள், மதிப்பீடு, நாட்குறிப்பு முதலியவை ஆகும். இவை கற்பித்தலுக்கு முக்கியமான கூறுகளாக விளங்குகின்றன. ஐந்து ஆண்டுக் காலத்துக்கு நாட்டின் தேவைக்கேற்ப கல்வித்திட்டம் தயாரிக்கப்படுகிறது. இதன் அடிப்படையில் தொடக்கநிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்குப் புதுப் பாடநூல்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அவற்றோடு ஆசிரியர் கையேடுகளும் தயாரிக்கப்படுகின்றன. பாடங்களை எவ்வாறெல்லாம் கற்பிக்க வேண்டும் என்று ஆசிரியர்களுக்கு வழிகாட்டியாக விளங்குகின்றன இவ்வாசிரியர் கையேடுகள். மேலும் ஆசிரியர்களுக்குப் பல அமர்வுகள் நடத்தப்படுகின்றன. 2015ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஒரு புதிய கல்வி முறை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. மாணவர்கள் தரம் ஒன்று முதல் ஒன்பதாம் தரம் வரை ஒன்பது ஆண்டுக் காலமாகத் தொடர்ச்சியாகக் கல்வி பெறுவார்கள். இடையில் அவர்கள் ஆறாம் தரத்துத் தேர்வு எழுத வேண்டும். இதற்குப் பிறகு உயர்நிலையில் ஏழாம் தரம் தொடங்கி ஒன்பதாம் தரம் வரை மேற்கொண்டு படிப்பார்கள். ஒன்பதாம் தரத்து இறுதியில் நாட்டளவில் நடைபெறும் தேர்வில் பங்கெடுத்துக்கொள்வார்கள்.

இதில் தேறியவர்கள் அறிவியல், கணக்கியல், கணினியியல் போன்ற துறைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பத்தாம் தரத்தில் சேர்வார்கள்; தேறி வராதவர்கள் தொழில் தொடர்பான படிப்பை மேற்கொள்வார்கள். பின்தங்கிய மாணவர்கள் ஒன்பது ஆண்டுக் காலத்துக்குப் பதிலாகப் பத்து ஆண்டுக் காலமாகப் படித்தான பிறகு தேர்வு எழுதுவார்கள். இவ்வகையில் பின்தங்கியவர்களும் பன்னிரண்டு தரம் வரைப் படிக்க வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. அவர்களுள் ஒரு சிலர் முயற்சி செய்து மேற்படிப்புக்குப் போவது எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தமிழ்மொழியைக் கற்பிக்கப் பயன்படுத்தும் துணைக்கருவிகள்

தமிழ்மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிக்கும்போது ஆசிரியர்கள் பல வகைக் கற்பித்தலுக்கான துணைக்கருவிகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அவசியமானது. மொரீசியசில் தொடக்கநிலைப் பள்ளி தொடங்கிப் பல்கலைக்கழக நிலை வரைத் தொழிற்றுட்பக் கருவிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மாணவர்களுடைய தரத்தின் அடிப்படையில் கைக்கணினி, மடிக்கணினி, கைபேசி, காணொளி, 'சாங்கொரே' ஊடாடும் கருவி, புரட்டப்பட்ட வகுப்பறை முதலிய தொழிற்றுட்பக் கருவிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பாடநூல்களில் உள்ள செய்திகள் மட்டுமல்லாமல் துணைக்கருவிகளையும் கொண்டு மாணவர்களுக்குப் பாடத்தைக் கற்பிப்பார்கள். பாடத்துக்குரிய பொருத்தமான படங்களும் பாடல்களும் கதைகளும் கைபேசி, கைக்கணினி மற்றும் மடிக்கணினி முதலிய தொழிற்றுட்பக் கருவிகளின் வாயிலாக மாணவர்கள் பார்க்கவும் கேட்கவும் ஆசிரியர்கள் ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். பாடத்தை எளிமைப்படுத்திக்கொள்ளவும் பாடத்தை மிக விரைவாகப் புரிந்துகொள்ளவும் இவை போன்றவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

ஒவ்வொரு ஆசிரியரிடமும் கைக்கணினி இருக்கிறது. இதன் மூலம் கற்றல் நிகழலாம். பாப்பாப் பாடல்களையோ சிறுவர் கதைகளையோ பதிவு செய்து மாணவர்கள் அவற்றைக் கேட்க வைக்கிறார்கள். மடிக்கணினியில் வலையொளி இணைப்புகளில் உள்ள பாடல்களையும் கதைகளையும் பதிவிறக்கம் செய்து, மாணவர்கள் அவற்றைப் பார்க்கவும் கேட்கவும் செய்யலாம். இவ்வாறு அவர்கள் கேட்டல் மற்றும் பேசுதல் திறன்களை வளர்த்துக்கொள்ளலாம். மேலும் தமிழ்மொழிச் சூழலை உருவாக்க இவை பெருமளவில் உதவுகின்றன. சில வலையொளிச் செய்திகளின் மூலமாகக் கற்றலையும் கற்பித்தலையும் செவ்வனே நிகழும் எனலாம் (Uma Alagery, 2019)⁴.

இவை பாடப்பகுதிகளை ஒட்டி இருப்பதால் மாணவர்கள் பாடப்பகுதிகளில் உள்ள செய்திகளோடு தொடர்புபடுத்தியும் வேறுபடுத்தியும் ஆராய்ந்து பார்க்க முடிகிறது. அவர்கள் இன்னும் வேறுபட்ட செய்திகளை அறிய முடிகிறது. இவ்வாறு அவர்களுடைய அறிவு வளரும்; மனப்பக்குவம் அதிகரிக்கும்; பரந்த அறிவு கிடைக்கும் (Thamburaj & Sivanathan, 2020)⁵.

தமிழ்மொழி கற்பித்தலின் சிக்கல்களும் அறைகூவல்களும்

➤ மாணவர் தொகை

காலப்போக்கில் தொடக்கநிலை மற்றும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படித்து வருகின்ற மாணவர்களின் தொகை குறைந்துபோகிறது. இதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு அடிப்படையில் பெற்றோர் பலருக்கு ஒரு பிள்ளை அல்லது இரண்டு பிள்ளைகள் மட்டும் உண்டு. முன்காலத்தில் பெற்றோருக்குப் பல பிள்ளைகள் இருந்தார்கள். ஒரு காலத்தில் தமிழர் அல்லாதோரும் தமிழ்மொழியை விரும்பிப் படித்தார்கள்; தற்காலத்தில் எந்ததொரு மூன்றாவது மொழியைக் கற்க விரும்பித் தேர்ந்தெடுக்கலாம்; அதனால் தமிழ்மொழியைப் படிக்க விரும்பாதவர்கள் வேறு ஒரு மொழியைத் தேர்ந்தெடுத்துப் படிக்கிறார்கள். சில பள்ளிகளில் தமிழ் மாணவர் தொகை குறைவாக இருப்பதால் தமிழ்மொழியைப் படிக்க வாய்ப்பு இல்லை. அவர்கள் தமிழ்மொழியைத் தவிர வேறு எந்ததொரு கீழை மொழியைக் கற்கலாம். ஒரு சில மாணவர்கள் வகுப்புகளில் தமிழ்மொழியைப் படிப்பார்கள் (Thamburaj, 2015)⁶. ஆனால், அவர்கள் இறுதி ஆண்டுத் தேர்வில் தமிழ்மொழித் தாளை எழுத மாட்டார்கள் என்பவை தமிழ்மொழியைக் கற்பதன் மாணவர் தொகையின் குறைவுக்குக் காரணங்களாக அமைகின்றன.

➤ தேர்வு முடிவுகள்

இறுதி ஆண்டுத் தேர்வில் கலந்துகொள்கின்ற மாணவர்களுடைய தேர்வு முடிவுகள் சிந்திக்கத்தக்கது. மாணவர்கள் பலர் சரியான மதிப்பெண்கள் பெற மாட்டார்கள். நல்ல முயற்சி செய்து படிக்கின்றவர்கள் தொகை குறைவுதான். ஒரு சில மாணவர்கள் ஆறாம் தரத் தேர்வில் நல்ல மதிப்பெண்கள் பெற்றாலும் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படிக்கும்போது தமிழ்மொழியைப் படிக்கும் ஆர்வம் குறைந்து வருகிறது (Beathe Liebech-Lien, 2021)⁷.

தொடக்கநிலைப் பள்ளிகளில் அவர்கள் நாள்தோறும் தமிழ்மொழியைப் படிக்க வாய்ப்பு உண்டு. ஆனால் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மூன்று பிரிவுகளில் மட்டும் தமிழ்மொழியைப் படிக்க வேண்டும். மேலும் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட பதின்மூன்று துறைகளைப் படிப்பதால் சமை அதிகமாக இருக்கிறது (Céline Buchs, Mathilde Maradan, 2021)⁸. அதனால் கணிதம், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு முதலிய முக்கியத் துறைகளை விரும்பிப் படிப்பார்கள்.

➤ வேலையின்மை

பொதுவாக ஒருவன் வேலையில் அமர்வதற்குத்தான் கல்வி பெறுகிறான்; நல்ல சம்பளம் கிடைக்க வேண்டுமென்று ஆசை வளர்ப்பதில் இயல்புதான். தொழிற்றுட்பம் தொடர்பான வேலை வாய்ப்பு அதிகமாக இருப்பதால் மாணவர்கள் கணினியியலைப் பயின்று வருகிறார்கள். தமிழியலில் இளங்கலைப் பட்டம் பெற்றுள்ளவர்களுக்கு ஒரு காலத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்ற பெரும் வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால் தற்காலத்தில் தொடக்கநிலைப் பள்ளிகளில் மட்டும் பணியாற்ற முடிகிறது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் மாணவர்கள் தொகை குறைவாக இருப்பதால் அதிக ஆசிரியர்களுடைய நியமனம் தேவையில்லை. மேலும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றத் தற்காலிக ஆசிரியர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். மாணவர் தொகை குறைவாக இருப்பதால் அவர்களுள் ஒரு சிலர் இரண்டு அல்லது மூன்று உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றி வருகிறார்கள்.

➤ உச்சரிப்பு முறை

வீட்டில் தமிழ்மொழியைப் பேச அதிக வாய்ப்பு இல்லை. பள்ளிகளில்தான் அதைப் பேச வாய்ப்பு இருந்தாலும்கூட அது போதிய அளவு இல்லை. ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, தாய்மொழியான கிரியோல் ஆகிய மொழிகளின் தாக்கத்தினால் மாணவர்களுடைய உச்சரிப்பு கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. தகரம், டகரம், லகரம், ளகரம், ழகரம், ரகரம், றகரம் ஆகியவை ஒலிக்கும்போது மாணவர்களுடைய உச்சரிப்பில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. ஆசிரியர்கள் பலவகையில் முயற்சி எடுத்தாலும் வகுப்புக்கு அப்பால் தமிழ்மொழியைப் பேசாததால் தப்பான உச்சரிப்பைக் களைவது கடினம்தான்.

➤ நூல்களின் பற்றாக்குறை

தமிழ்ப் பாடநூல்கள், தமிழிலக்கிய நூல்கள், இலக்கண நூல்கள் முதலிய நூல்கள் இருந்தாலும் ஆசிரியர் உதவியில்லாமல் மாணவர்கள் தங்களாகவே எடுத்துப் படித்தால் புரிந்துகொள்வதற்குச் சிரமம்தான். கதை நூல்கள் முதலியவை இருந்தாலும் மாணவர்களுடைய தரத்துக்கு ஏற்ப அமையாததால் அவர்கள் அவற்றை விரும்பிப் படிக்க மாட்டார்கள். துணைநூல்கள் அதிகமாக இல்லை. அதனால் மாணவர்கள் ஒப்படைப்பு செய்யும்போது தத்தளிக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் அளித்துள்ள குறிப்புகளை அதிகமாகவே வைத்துக்கொண்டு அதை எழுதுவார்கள். ஒருசில பள்ளி நூலகங்களில் நூல்கள் இருந்தாலும்கூட மாணவர்களுக்கு சில வேளை தேவையாக இல்லை. புதிய பொருத்தமான நூல்களும் தேவைப்படுகின்றன.

➤ பயிற்சியின்மை

ஆசிரியர்கள் பொதுவாக மாணவர்களுக்கு வீட்டுப் பயிற்சிகள் கொடுப்பது வழக்கம்தான். ஆனால் பெரும்பாலான மாணவர்கள் தமிழ்மொழியோடு தொடர்பான பயிற்சிகளை எழுத மாட்டார்கள். அவர்கள் அதை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று தெரியவில்லை என்று காரணம் சொல்வது உண்டு. மேலும் ஒருசிலர் தமிழ்மொழி என்னும் துறை மட்டுமல்லாமல் வேறு துறைகளையும் படித்து வருகிறார்கள். அத்துறைகளுக்கான வீட்டுப் பயிற்சிகளை எழுதுவதால் தமிழ்மொழிக்கான பயிற்சிகளைச் செய்வது இல்லை. அவ்வகையில் தமிழ்மொழியைப் பயிலாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். நாளடைவில் தமிழ்மொழியைத் தொடர்ந்து படிக்க ஆர்வம் குறைகிறது.

➤ பொருத்தமில்லா துணைக்கருவிகள்

நம் நாட்டு மாணவர்கள் தமிழகத்தில் வெளியிட்டுள்ள இலக்கியங்கள் பாடமாக அமைகின்றன. தமிழகத்துச் சூழலைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அவர்களுக்குச் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. அதற்கான உகந்த துணைக்கருவிகளைக் கிடைப்பது அரிதாக உள்ளது. சில வேளை இலக்கியங்களில் இடம்பெறுகின்ற கருத்துகளைப் புரிந்துகொள்ளச் சிக்கலாக இருக்கிறது. மீத்திற மாணவர்கள் ஓரளவு புரிந்துகொள்ளலாம். ஆனால் வேறு தர மாணவர்கள் அவற்றைப் பற்றி அறிய ஆசிரியர் முயற்சி பல மடங்கு இருக்க வேண்டியிருக்கிறது.

➤ திட்டமிடுவதன் நேரம்

ஆசிரியர்கள் பாடங்களைக் கற்பிக்கும் முன் தயாரிப்பு தேவைப்படுகிறது. அவர்கள் துணைக்கருவிகள், நாட்குறிப்பு, மதிப்பீடு முதலியவற்றைத் தயாரித்து வகுப்பை நடத்த

வருகிறார்கள். தயாரித்ததை முடிக்கலாம் என்ற எண்ணம் சில வேளை நிறைவேறாமல் போய்விடுகிறது. மாணவர்களுக்கு ஒரு சிலவற்றைத் தெரியும் என்று ஊகித்துத் தயாரித்ததை வீணாகிப் போய்விடுகிறது. நாட்குறிப்பில் தயாரித்ததை முடிக்காமல் மாணவர்களுக்குப் புரியும்படி கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. தயாரித்ததை இன்னொரு நாள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வகுப்பையும் நடத்த ஆசிரியர் ஓர் அறைகூவலாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

➤ பாடத்திட்டத்தின் சுமை

பாடத்திட்டத்தில் உள்ள பாடங்கள் அதிகமாக இருப்பதால் சில வேளை ஆசிரியர் பாடங்களை எல்லாம் முடிக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஒருசிலர் சீக்கிரமாக விளக்கிப் பாடங்கள் அனைத்தையும் முடிப்பது உண்டு; ஆனால் மாணவர்களுக்குப் பாடங்கள் புரிவதில்லை. வகுப்பில் பல தரப்பட்ட மாணவர்கள் இருப்பதால் எல்லாருடைய தேவைகளைக் கவனிக்க நேரம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. பாடங்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் நேரத்தைக் கவனித்துப் பாடத்திட்டங்களைத் தயாரித்தாலும்கூட ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் தனிப்பட்ட வகையில் அறைகூவல்கள் உள்ளன. ஒருபக்கம் பணிச் சுமை இருப்பதனால் ஆசிரியர்களுடைய உடல்நலம் குன்றிப்போய்விடுவது உண்டு. மறுபக்கம் படிப்பில் அதிகச் சுமை இருந்தால் மாணவர் உடல்நலம் கெட்டுப்போய்விடுகிறது.

➤ கல்விப்போக்குகளில் வரும் புதுமாற்றம்

காலப்போக்கில் கல்வியைப் பெறப் புதுமைகள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. மேலும் மாணவர் சூழலுக்கு ஏற்ப கற்பித்தல் நிகழ வேண்டும். உலக அளவில் புதுக் கண்டுபிடிப்புகள், நாட்டின் தேவை, எதிர்பாராத காரணங்கள் முதலியவற்றால் கல்விப்போக்குகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவ்வகையில் ஆசிரியர் தம்மைத் தயாரித்துக்கொள்ள வேண்டும். இது செய்வது சில வேளை போதிய வசதிகள் இல்லை (Yehudith Weinberger, 2020)⁹. தொழிற்நுட்பக் கருவி, இணையம் முதலிய வசதிகள் மாணவர்களிடம் இல்லாமலும் இருக்கலாம். கல்வி தொடர்பாக ஏற்படும் மாற்றங்களின் அடிப்படையில் பழகிக் கொள்ள ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் சமாளித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. சில வேளை புதுமைகளைப் பின்பற்றச் சிக்கலாக அமைகிறது.

➤ பெற்றோர்களுடைய ஆதரவு இன்மை

ஒருசில பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுடைய படிப்பிற்குப் போதிய ஆதரவு அளிப்பது இல்லை. ஆசிரியர் கொடுத்துள்ள வீட்டுப் பயிற்சிகளை அவர்கள் செய்தார்களா என்று கவனிப்பது இல்லை. வீடுகளில் பல சிக்கல்கள் இருப்பதால் அவை பிள்ளைகளைப் பாதிக்கின்றன. அவர்கள் படிப்பில் முழுக் கவனம் செலுத்த முடியாமல் போய்விடுகிறது. பள்ளி ஆசிரியர்களைச் சந்தித்துத் தங்கள் பிள்ளைகளின் முன்னேற்றத்தைப் பற்றி விசாரிப்பது இல்லை. அதனால் ஒருசில பின்தங்கிய மாணவர்களும் நடுத்தர மாணவர்களும் படிப்பில் தேர்ச்சி அடையத் தவறிவிடுகிறார்கள். உளவியல் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பது நன்று.

தீர்வுகள்

மேற்காணும் சிக்கல்களுக்கான ஒருசில தீர்வுகள் இக்கட்டுரையில் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. அவை

- விடாமுயற்சியும் ஊக்கமும் வளர்த்துக்கொள்ளுதல்
- பயிற்சி அளித்தல்
- பாடநூல்களைப் படைத்தல்
- பொருத்தமான நூல்களை வரவழைத்தல்
- கருத்தரங்குகளை நடத்துதல்
- போட்டிகளை நடத்துதல்
- நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடச் செய்தல்
- படைப்பாற்றல் திறனை வளர்த்துக்கொள்ளுதல்
- பெற்றோரின் சந்திப்பு அதிகரித்தல்
- கூடுதலான ஆசிரியர்களின் நியமனம் செய்தல்

என்பவை ஆகும். இவை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரக் கல்வியியலோடு தொடர்புள்ளவர்களின் ஒத்துழைப்பு மிகவும் இன்றியமையாதது. பெற்றோர்கள் தங்கள் மனப்பான்மையை மாறித் தங்கள் பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும் போன்ற அறிவுரைகளை அளிப்பது அவசியம். போட்டிகளிலும் நடவடிக்கைகளிலும் மாணவர்கள் ஈடுபட்டால் பல நன்மைகள் கிட்டும். மாணவர்கள் மொழி வளம், கற்பனைத் திறம், சிந்தனை ஆற்றல் போன்றவற்றை வளர்த்துக்கொள்ள எல்லா மாணவர்களுக்கும் அதிக வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். வகுப்பில் உள்ள எல்லாத் தர மாணவர்களுக்கும் போதிய கவனம் செலுத்த கூடுதலான ஆசிரியர்கள் தேவை. அவ்வாறு ஓர் ஆசிரியர் மீத்திற மாணவர்களையும் இன்னொரு ஆசிரியர் பின்தங்கிய மாணவர்களையும் கவனிக்க வாய்ப்பு இருக்கும்.

மேலும், ஓர் ஆசிரியர்மீது உள்ள சுமை குறையும் (Eisuke Saito, 2020)¹⁰. நடுத்தர மற்றும் பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு அதிக நேரமும் கவனிப்பும் அளித்தால் அவர்களும் முயற்சி செய்து படிப்பில் அக்கறை காட்ட முன்னுக்கு வருவார்கள் எனலாம்.

முடிவுரை

மொரீசியசில் தமிழ்மொழி கற்பித்தல் பல சிக்கல்களுக்கிடையே வளர்ந்து வந்தது எனலாம். மற்ற புலம்பெயர்ந்த நாடுகளைவிட இங்குத் தமிழ்மொழி கற்பித்தல் தலைமுறைத் தலைமுறையாக நிலைத்து வருகிறது. தற்காலத்தில் இருக்கின்ற கற்றல் கற்பித்தல் போக்கினைப் பார்த்தால் எதிர்காலத்திலும் தொடர்ந்து நிற்குமா எனச் சிந்தனைக்குரியது. மேற்கூறிய சிக்கல்கள், அறைகூவல்கள் முதலியவற்றிற்கான தீர்வுகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரலாம். ஆனால் அவை எந்த அளவுக்கு வெற்றிகரமானவை எனவும் யோசனைக்குரியது. தமிழ்த் துறையில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் சொந்த முயற்சி எடுத்து வருகிறார்கள். ஆனாலும் எதிர்காலத்துச் சூழலை மனதில் வைத்துக் கொண்டு செயல்பட்டால் ஓரளவு தமிழ்மொழியைப் பேணிக் காக்க முடியும் எனலாம்.

References:

1. Rajaram, S. (1991). *Morīciyas Tamiḷarum Tamiḷum [Mauritius Tamils and Tamil Language]*. Tanjavur: Thanjavur University.
2. Napal Dayachand. (1984). *British Mauritius 1810-1948*. Mauritius: Hart Printing.
3. Ganesan, Ponnusamy (1980). *Moriciyacil Tamiḷk Kalvi [Tamil Education in Mauritius]*. Mauritius: Cultural Publication.
4. Uma Alagery. (2019). *Aṛiviyal puṇaivu [Science Fiction]*. Tanjavur: Aṇaitintiya Aṛiviyal Tamiḷk Kaḷakam.
5. Pal Thamburaj, K., & Sivanathan, S. (2020). Marapu vaḷi eḷututal tīraṇum tarkāla eḷututal tīraṇum oru pārvai [A study on modern and traditional writing skill]. *Muallim Journal of Social Sciences and Humanities*, 4(4), 141-146. <https://doi.org/10.33306/mjssh/103>
6. Thamburaj, K. P. (2015). Promoting scientific ideas through the future studies in Tamil language teaching. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 174, 2084-2089.
7. Beathe Liebech-Lien. (2021). Teacher teams – A support or a barrier to practicing cooperative learning? *Teaching and Teacher Education*, Volume 106, 1-9.
8. Céline Buchs, Mathilde Maradan. (2021) Fostering equity in a multicultural and multilingual classroom through cooperative learning. *Intercultural Education* 32:4, pages 401-416.
9. Yehudith Weinberger, Miri Shonfeld. (2020). Students’ willingness to practice collaborative learning. *Teaching Education* 31:2, pages 127-143.
10. Eisuke Saito, Thi Diem Hang Khong, Yasunobu Sumikawa, Miki Watanabe, Arif Hidayat, Luís Tinoca. (2020). Comparative institutional analysis of participation in collaborative learning. *Cogent Education* 7:1.